

U s n e s e n í

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jany Knotkové a soudkyň JUDr. Kateřiny Kodetové a JUDr. Radky Šimkové ve věci žalobce: **Antonín L e g e r**, podnikající pod obchodní firmou Antonín Leger – LERYS, bytem xxx, zastoupeného Mgr. Danielem Musilem, advokátem se sídlem Praha 1, Mezibranská 1579/4, proti žalovaným: **1/ STANDARD RE, a. s.**, IČ: 27584852, se sídlem Praha 4, U Habrovky 247/11, **2/ M. H. W., s. r. o.**, IČ: 25674722, Praha 4, Družstevní 7, **o předběžné opatření**, k odvolání žalobce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 28. června 2007, č. j. 33 Nc 1418/2007-20,

t a k t o :

Usnesení soudu I.stupně se **p o t v r z u j e**.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením soud I. stupně odmítl návrh žalobce na nařízení předběžného opatření. Návrhem na předběžné opatření se žalobce domáhal uložení povinnosti žalovaným zdržet se protiprávního jednání spočívajícího v neoprávněném omezování ve vstupu a užívání provozovny žalobce v nemovitosti jím specifikované. Soud I. stupně uzavřel, že návrh na předběžné opatření nemá zákonné náležitosti, je nesrozumitelný, jeho petit je neurčitý a po materiální stránce nevykonatelný. Pojem protiprávní jednání není jasný, úvahu o tom, jaké jednání je protiprávní, ponechává na výkladu účastníků. Žalobce nespecifikoval, jaké konkrétní útoky mají být opatřením zakázány, nespecifikoval určitě povinnost, která má být žalovaným uložena. Po právní stránce své rozhodnutí odůvodnil dle § 75a odst. 1 o. s. ř. a výrok o nákladech řízení dle § 146 odst. 3 o. s. ř. a contrario.

Proti tomuto usnesení podal v zákonné lhůtě žalobce odvolání. Opakoval, že je nájemcem nebytového prostoru – prodejny koženým zbožím a loutkami, v budově v xxx, xxx, a to na základě řádné nájemní smlouvy uzavřené s právními předchůdci prvé žalované. Ta však jeho nájemní smlouvu zpochybnila a vyzvala jej k vyklizení prostor. Za pomoci neznámých osob prostor obsadila, manipulovala věcmi žalobce, v čemž ustala až na pokyn Policie ČR. Dne 2. 5. 2007 žalobce zjistil, že někdo vyměnil zámky k provozovně, na dveřích které visela listina „inventurní protokol zboží ze dne 2. 5. 2007“. Od té doby mu je bráněno ve vstupu do provozovny a nemůže zde vykonávat svoji podnikatelskou činnost. Proti usnesení namítal, že soud I. stupně dostatečně nepřihlédl k jeho tvrzením a rozhodnutí založil na nesprávném právním posouzení věci. Nesouhlasil se závěrem soudu I. stupně o neurčitosti a nevykonatelnosti navrhovaného opatření. Namítal, že „protiprávním“ není každé jednání, ale jen to, které je porušením práva, v dané věci v oblasti hmotného práva. Okruh protiprávních úkonů, kterých by se měly žalované vůči žalobci zdržet, je konkretizován v § 5 odst. 1 zák. č. 116/1990 Sb. a dále nájemní smlouvou ze dne 31. 1. 1995. Dodal, že pokud by žalovaným byla zakázána jakákoli jednání, která by žalobce omezovala ve vstupu a užívání prostor, mohlo by dojít ad absurdum k tomu, že by jim byla zakázána i jednání pro žalované nezbytná (např. z důvodu nutné opravy ap.). Trval na poskytnutí prozatímní ochrany nařízením předběžného opatření, které může směřovat i proti nezákonnému jednání. Dodal, že se s ohledem na vylíčení rozhodných skutečností lze těžko domnívat, že soud nerozuměl tomu, čeho se žalobce domáhá, nebo že nebylo možné určit, kterých konkrétních útoků omezujících nebo znemožňujících výkon práva žalobcem se mají žalované zdržet, respektive, že jsou povinny snášet užívání nebytového prostoru žalobcem. Navrhl, aby odvolací soud změnou napadeného usnesení předběžné opatření nařídil.

Žalované se k podanému odvolání nevyjádřily.

Odvolací soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející (§ 212 a § 212a o. s. ř.), aniž za tím účelem nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o. s. ř.), a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Podle § 74 odst. 1 o. s. ř. před zahájením řízení může předseda senátu nařídit předběžné opatření, je-li třeba zatím upravit poměry účastníků nebo je-li obava, že by výkon rozhodnutí byl ohrožen. O návrhu na předběžné opatření musí být rozhodnuto bezodkladně, není-li tu nebezpečí z prodlení až do uplynutí 7 dnů poté, co byl podán, nestanoví-li zákon lhůtu jinou. Pro předběžné opatření je rozhodující stav v době vydání usnesení soudu I. stupně (§ 75c odst. 2, 4 o. s. ř.).

Návrh na nařízení předběžného opatření musí obsahovat náležitosti dle § 42 odst. 4 a § 79 odst. 1 o. s. ř. Podle § 75a odst. 1 o. s. ř. návrh na předběžné opatření, který neobsahuje všechny náležitosti nebo který je nesrozumitelný anebo neurčitý, předseda senátu odmítne, jestliže pro tyto nedostatky nelze pokračovat v řízení; ust. § 43 se nepoužije.

Podle § 75b o. s. ř. k zajištění náhrady škody nebo jiné újmy, která by vznikla předběžným opatřením, je navrhovatel povinen složit nejpozději ve stejný den, kdy podal u soudu návrh na nařízení předběžného opatření, jistotu ve výši 50 000 Kč a v obchodních věcech ve výši 100 000 Kč. Podalo-li návrh na předběžné opatření více navrhovatelů, jsou povinni jistotu složit společně a nerozdílně. Nebude-li jistota složena, předseda senátu návrh na předběžné opatření odmítne. To mimo jiné neplatí, osvědčí-li navrhovatel spolu s návrhem na nařízení předběžného opatření, že jsou u něj splněny podmínky pro osvobození od soudních poplatků (§ 138); nebo je-li tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by mohla navrhovateli vzniknout újma, a navrhovatel spolu s návrhem na nařízení předběžného opatření osvědčí, že jistotu bez své viny nemohl složit. Byl-li návrh na nařízení předběžného opatření

pravomocným usnesením soudu prvního stupně zamítnut, byl-li tento návrh pravomocně odmítnut nebo bylo-li řízení o tomto návrhu pravomocně zastaveno, soud složenou jistotu vrátí.

Podle § 76 odst. 1 písm. e/ a f/ o. s. ř. může být předběžným opatřením účastníku uloženo zejména nenakládat s určitými věcmi nebo právy, něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet.

Ze spisu se podává, že žalobce se v řízení domáhá předběžného opatření, kterým by bylo žalovaným uloženo „zdržet se protiprávního jednání spočívajícího v neoprávněném omezování ve vstupu a užívání provozovny žalobce (prodejny s koženým zbožím a loutkami), nebytového prostoru v přízemí budovy č. p. xxx, ležící na stavební parcele č. xxx, v katastrálním území xxx, zapsaná na LV č. xxx, nacházející se pod adresou xxx, xxx, do doby řádného ukončení nájemního vztahu založeného nájemní smlouvou ze dne 31. 1. 1995“. Průběh událostí popisuje shodně jako v odvolání s tím, že se měly udát na přání druhé žalované. S návrhem podaným dne 16. 5. 2007 složil i jistotu 100.000,- Kč na účet soudu. K návrhu přiložil kopie listin: nájemní smlouvu, sdělení o prodeji domu, výzvu nového vlastníka (1. žalované) z 3/2007 k vyklizení prostor, dopis zástupce žalobce pro 1. žalovanou, inventurní seznam zboží ze dne 2. 5. 2007 a výpis z katastru nemovitostí. Spolu s odvoláním pak soudu předložil kopii žaloby podané dne 16. 4. 2007 společností STANDARD RE, a. s. proti žalobci o vyklizení prostor. Z listin shora se mimo jiné podává, že žalobce a 1. žalovaná mají spor o platnost nájemní smlouvy. Žalovaná tvrdí, že se snažila s žalobcem sejít. Ten nereagoval, výpověď danou mu z nájmu v 10/2006 právními předchůdci prvé žalobkyně nepřebíral a odmítl ji převzít i od prvé žalované. Následně došlo k soupisu věci žalobce v provozovně za účasti svědků a druhé žalované, označené jako nájemce.

S ohledem na shora uvedené, je třeba konstatovat, že podmínky pro nařízení předběžného opatření nebyly dány, neboť návrh na jeho vydání trpí vadami, pro které nelze v řízení o takovém návrhu pokračovat. Odvolací soud je shodně se soudem I. stupně názoru, že petit požadovaného předběžného opatření je neurčitý. Pravdou je, že vázanost soudu návrhem není správně chápat úzce perfekcionalisticky tak, že by soud svým rozhodnutím nemohl formulačně zasáhnout do petitu. Naopak, soud není povinen přejímat mnohdy kostrbatá znění návrhů rozsudků a jiných rozhodnutí, jichž se účastníci domáhají. Je však třeba, aby bylo zřejmé, čeho se účastník domáhá, a to z návrhu samotného, jehož součástí je i žalobní petit. Z podání žalobce v souvislosti s obsahem jeho odvolání je však zřejmé, že pro žalobce je podstatným a zásadním, aby žalovaným byla uložena povinnost zdržet se **protiprávního** jednání spočívajícího v **neoprávněném** omezování ve vstupu a užívání provozovny žalobce. Tato formulace však činí návrh předběžného opatření neurčitým. Tuto neurčitost dokládá sám žalobce svým tvrzením o tom, že ne každé omezování je neoprávněné a že protiprávnost v sobě nezahrnuje každé jednání. Jestliže sám žalobce v odvolání tvrdí, že „má jít primárně o protiprávní jednání v oblasti hmotného práva“, že „okruh protiprávních úkonů ... konkretizuje zákon č. 116/1990 Sb.“ a že za protiprávní úkon je třeba považovat také porušení některého z ujednání nájemní smlouvy, tak fakticky požaduje vydání takového opatření, u něhož by se teprve následně mělo a mohlo posuzovat, zda to které jednání žalovaných bylo či nebylo porušením smlouvy, zda bylo či nebylo v rozporu s tím kterým ustanovením zákona a zda tedy takové jednání bylo žalovaným nařízeným předběžným opatřením zakázáno. Takto však nařídit předběžné opatření nelze, neboť by nebylo materiálně vykonatelné. Výrokem předběžného opatření nelze obecně zakázat „protiprávní“ či „neoprávněné“ jednání žalovaných (ve vztahu ke vstupu žalobce do provozovny či ve vztahu k jejímu užívání žalobcem), není-li naprosto jasně vymezeno, co je tímto protiprávním či neoprávněným jednáním. Je tak třeba

uzavřít, že v daném případě nebyla soudu dána možnost jakkoli upravit text výroku opatření a precizovat jej tak, aby jednak soud respektoval požadavek žalobce a nepřekročil jeho návrh (§ 153 odst. 2 o. s. ř.) a zároveň aby byl výrok jeho rozhodnutí určitý, srozumitelný a ve svém důsledku též vykonatelný.

Odvolací soud proto rozhodnutí soudu I. stupně podle § 219 odst. 1 o. s. ř. potvrdil jako věcně správné. O nákladech odvolacího řízení rozhodl dle § 224 odst. 2 a § 142 odst. 1 o. s. ř., když žalované byly v odvolacím řízení zcela úspěšné, avšak žádné náklady jim nevznikly.

Proti tomuto usnesení **n e n í** dovolání přípustné.

V Praze dne 19. září 2007

JUDr. Jana Knotková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Hana Tomanová